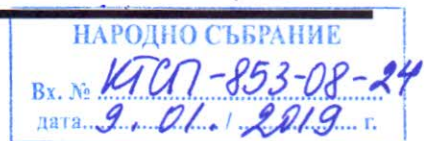

KTSDP

From: fsc-on <fsc-on@fsc.bg>
Sent: 09 януари 2019 г. 16:56
To: 'ktsdp@parliament.bg'
Attachments: stanovishte predlojenia BADDPO AIKB-FIN.DOCX

Уважаеми д-р Адемов,

Във връзка с внесени становища и предложения от Българска асоциация на дружествата за допълнително пенсионно осигуряване (БАДДПО) с вх. № КТСП-853-08-24 от 04.01.2019 г. и от Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ) с вх. № КТСП-853-08-24 от 04.01.2019 г. по проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, внесен от Министерски съвет, сигнатура № 802-01-53 от 20.11.2018 г., приложено Ви изпращам становището на управление „Осигурителен надзор“, Комисия за финансов надзор.

С уважение,

Диана Йорданов

ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

РЪКОВОДЕЦ УПРАВЛЕНИЕ

КФН,

"ОСИГУРИТЕЛЕН НАДЗОР"

Относно предложението на Българската асоциация на дружествата за допълнително пенсионно осигуряване по чл. 121д, ал. 6 от КСО:

С предложението се дава възможност като професионален опит на членовете на управителния орган и прокуристите на пенсионноосигурителното дружество да се зачита не само опитът като член на управителен или контролен орган в предприятие от финансовия сектор, а и опитът на друга ръководна длъжност в такова предприятие. Мотив за това предложение е обстоятелството, че действащата уредба позволява едно лице, което е било ръководител на структурно звено в предприятие от нефинансовия сектор, да бъде избрано като член на управителен или контролен орган или като лице, което да управлява и представлява пенсионноосигурително дружество, а лице, заемало ръководна длъжност в пенсионноосигурително дружество или на друго предприятие от финансовия сектор не покрива това изискване. Така например, директор на дирекция в предприятие със съизмерими активи, чиито функции включват тяхното управление, ще съответства на изискванията за професионален опит, но директорът на дирекция „Инвестиции“ или прокуристът в пенсионноосигурително дружество или друга финансова институция не отговаря на тях. По този начин на практика КСО понастоящем ограничава кръга на лицата, които могат да бъдат одобрени за членове на управителни органи и прокуристи на пенсионноосигурителното дружество и неоснователно се изключват лица с необходимата компетентност.

Предложението принципно се подкрепя, тъй като заемането на ръководна длъжност в предприятие от финансовия сектор способства за придобиването на необходимия опит от лицата, кандидатстващи за одобрение като членове на управителния орган на пенсионноосигурителното дружество.

От правнотехническа гледна точка би било по-подходящо вместо да се създава нова т. 2 в чл. 121д, ал. 6 от КСО, да се измени т. 1 от тази алинея, като в нея думите „длъжност в управителен или в контролен орган на“ се заменят с „ръководна длъжност в“. Видно от § 1, ал. 2, т. 31, б. „а“ от ДР на Кодекса за социално осигуряване (КСО), понятието „ръководна длъжност“ включва заемането на длъжност в управителен или контролен орган на съответното предприятие, с оглед на което е достатъчно използването на по-общото понятие в т. 1, вместо създаването на нова т. 2, която би включвала и хипотезите по т. 1.

Необходимо е да се отбележи, че в предложението вх. № 854-04-254/19.12.2018 г. се съдържа промяна в чл. 121д, ал. 6 от КСО в разглежданата насока, както и прецизиране на останалите изисквания.

Относно предложенията на Асоциацията на индустриалния капитал в България:

1. Относно ограничаването на обхвата на предложените промени само до доброволните фондове по професионални схеми

Предложението не се подкрепя. Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) (директивата) касае както схеми с дефинирани плащания, така и схеми с дефинирани вноски. Специфичните характеристики на осигуряването по професионални схеми са източникът на вноските и наличието на колективно договаряне, но тези белези не рефлектират върху изискванията, въведени с директивата, и не изключват прилагането им по отношение на други пенсионни фондове.

От гледна точка на съотношението на промените със законодателството на ЕС следва да се отбележи, че действително директивата касае само дейността на дружествата, управляващи доброволни фондове по професионални схеми, но няма пречка държавите-членки да въведат аналогични изисквания по отношение на останалите пенсионни фондове. Директивата е приета на ниво ЕС на основание чл. 53, чл. 62 и чл. 114, параграф 1 от Договора за функциониране на ЕС – разпоредби отнасящи се до вътрешния пазар на ЕС. Приемането на законодателство в сферата на вътрешния пазар е споделена компетентност между ЕС и държавите членки, т.е. последните могат да приемат законодателство дотолкова, доколкото ЕС вече не е приел такова. Следователно в конкретния случай ЕС е ограничил законодателната си инициатива само до институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО), но това не поставя пречка подобни правила да се приемат от държавите членки и по отношение на други субекти.

Изискванията на директивата са насочени към защита на интересите на осигурените лица и пенсионерите и осигуряване на стабилността на ИППО. Въвеждането на изисквания само по отношение на дейността на фондовете за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми би означавало, че по аргумент от противното при дейността на останалите фондове пенсионноосигурителното дружество не е длъжно да спазва съответните изисквания и съответно това би довело до по-ниско ниво на защита на участниците в тях. Такъв подход не би бил логичен, особено с оглед управлението на задължителни осигурителни вноски в универсалните и професионалните пенсионни фондове. Единният подход при въвеждането на европейския акт в българското законодателство гарантира, че интересите на всички осигурени лица и пенсионери ще бъдат защитени в еднаква степен, което следва да е целта на промените в закона.

Също така следва да се има предвид, че редица от предвидените в директивата изисквания са приложими на ниво пенсионноосигурително дружество, а не на ниво фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване по професионални схеми. В резултат на това предвидените изменения засягат цялостната дейност на дружеството.

2. Относно съотношението на промените с измененията в КСО (ДВ, бр. 92/2017 г.)

Измененията, предложени със законопроекта, са свързани с транспониране на директивата на ЕС, и надграждат, а не преразглеждат наскоро приетите изисквания към дейността на пенсионноосигурителните дружества и банките попечители. С § 44 от ПЗР на ЗИД на КСО е отчетен текущият процес по привеждане в съответствие на дейността на пенсионноосигурителните дружества, като е съобразен срокът за съобразяване с двете групи промени.

3. Относно регламентиране на фазата на изплащане

Сроковете за транспониране на директивата изключват възможността за обединяване на законопроекта с изменения в КСО за регламентиране на фазата на изплащане.

4. Относно приемането на подзаконовата нормативна уредба

Приемането на подзаконовата нормативна уредба ще бъде извършено във възможно най-кратки срокове, с оглед срока за транспониране на директивата (13 януари 2019 г.). В случай че в законопроекта се предвиди специална преходна разпоредба за приемане на подзаконовите нормативни актове, тя следва да отчита сроковете за провеждане на обществено обсъждане по проектите съобразно чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове.

5. По чл. 120б, ал. 3 от КСО

Предложението не се подкрепя. Осъществяваният надзор следва да бъде насочен не само към настоящото състояние на дружеството и управляваните от него фондове. Надзорната институция е необходимо да оценява, изследва и предвижда потенциални неблагоприятни събития и да е в състояние да вземе адекватни и навременни мерки. Същият термин е употребен и в чл. 47, пар. 2 от директивата.

Същият подход се следва и в други секторни закони, напр. чл. 583 от Кодекса за застраховането и чл. 79в от Закона за кредитните институции.

6. По чл. 120б, ал. 6 от КСО

Принципното изискване на ал. 6 не изключва прилагането на мерки от надзорния орган, като те са уредени не в този текст, а на съответното им систематично място в КСО (вж. напр. чл. 344, чл. 121в, ал. 6 от КСО и др.).

7. По чл. 120б, ал. 7 от КСО

Предложената промяна не е необходима. Същият термин е употребен в чл. 47, пар. 4 от директивата. Независимо дали се използва думата „пропорционален“ или „съответстващ“ и в двата случая е налице принципно изискване, подлежащо на преценка във всеки конкретен случай.

8. По чл. 121д, ал. 11 от КСО

Предложението не се подкрепя. Текстът транспонира чл. 22, пар. 4 от директивата, където е използван именно терминът „истинност“. Въведената уредба отчита разнообразието в националните изисквания по отношение удостоверяването на липсата на съдебно минало, тъй като в някои държави не се издава свидетелство за съдимост и съответното лице доказва липсата на осъждане със специална декларация.

9. По чл. 123з², ал. 2 от КСО

Разглежданата разпоредбата транспонира чл. 38, пар. 4 от директивата. Тя касае всички аспекти на информацията, съдържаща се в годишното извлечение от индивидуалната партида, което се изготвя по образец, утвърден с наредба на КФН.

Предвиденото в директивата изискване за същественост има абстрактен характер, като на подзаконово ниво могат да бъдат въведени изисквания относно информацията, съдържаща се в образците, с оглед неговото конкретизиране. Това налага да се разшири делегацията за наредба на КФН в чл. 123з³ от КСО съгласно проекта.

Във връзка с това разпоредбата на чл. 123з³ от проекта би могла да се измени по следния начин:

Подзаконова уредба

Чл. 123з³. Комисията определя с наредба:

1. образците на документите и информацията по чл. 123з², ал. 1, т. 2-4;
2. приложимия метод за изчисляване на доходността по чл. 123з², ал. 1, т. 4;

3. изискванията към информацията в образците по т. 1.

10. По чл. 123и², ал. 2 от КСО

От предложението не става ясно за каква цел се очаква извършване на разграничение, при положение че в разпоредбата ясно са очертани дейностите, които не могат да се възлагат на външни изпълнители. Дейности, които обичайно се възлагат на външен изпълнител са напр. счетоводно, информационно обслужване, дейностите по съхраняване и/или унищожаване на документите и т.н.

11. По чл. 123и², ал. 6 и 9 от КСО

Предложението по чл. 123и², ал. 6 не се подкрепя. Видно от чл. 31, пар. 7 от директивата надзорният орган следва да разполага с възможност да изисква информация както от институцията за професионално пенсионно осигуряване, така и от

външните изпълнители. Такова изискване се съдържа и в чл. 111, ал. 4 от Кодекса за застраховането.

Алинея 9 на чл. 123и² от проекта осигурява своевременното запознаване на надзорния орган с договореностите на дружеството с неговите външни изпълнители. Тази информация би способствала за проверка за спазване на заложените нормативни изисквания, както и за своевременно установяване на слабости като например прекомерно високи разходи за такива изпълнители, в резултат на което се влошава финансовото състояние на дружеството. Възприетият подход е в унисон с чл. 31, пар. 6 от директивата, където е предвидено, че ИППО уведомяват своевременно компетентните органи за възлагането на дейности на външни изпълнители и за всяко значително изменение във връзка с това. Същевременно, в случай че се прецени за целесъобразно, би могло вместо представяне на копие от съответния договор с външен изпълнител да се предвиди само уведомяване за сключването му, съответно неговото изменение, като в този случай при необходимост надзорният орган може да изиска копие от същия на основание чл. 18, ал. 1, т. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор.

12. По чл. 213, ал. 5 от КСО

Въвеждането на забрана в чл. 213, ал. 5 от КСО пенсионноосигурителните дружества, управляващи доброволни пенсионни фондове по професионални схеми, да покриват биометрични рискове и да гарантират ниво на доходност и размер на пенсиите, е извършено по инициатива на вносителя на законопроекта.

13. По чл. 229г¹, ал. 10 и чл. 229г², ал. 7 от КСО

Предложението не се подкрепя. Срокът за произнасяне по чл. 12, пар. 10 от директивата е тримесечен и съобразно него е определен и срокът по чл. 229г², ал. 7. В чл. 229г¹, ал. 10 е предвиден същият срок, предвид сложността на производството, предполагащо преценка на обстоятелства, свързани с две пенсионноосигурителни дружества и управляваните от тях доброволни фондове по професионални схеми, с оглед защитата на интересите на няколко различни категории осигурени лица и пенсионери (във фонда, от който се прехвърля схемата, във фонда, в който се прехвърля схемата, в прехвърлената схема или в прехвърлената част от схемата), както и с оглед синхрон с уредбата при трансгранични случаи.